

Ἐπιθυμῶ νικήτριαν νὰ ἴδω τὴν Ἑλλάδα,
νὰ δώσω πέντε φάσκελα ἄσπρον κάθε ψωρο-λόφδο,
νὰ ἔσπρωξω καὶ νικητὴς μιὰ μέρα ἰσὶν ἡλιακάδα
κι' ἀκόμη ἄλλη μιὰ-φορὰ νὰ δείρω τὸν Ῥομπόρδο.
Ἐπιθυμῶ τοῦ Θεωδωρῆ στεφάνια νὰ τοῦ πλέξω,
καὶ ἴσθιν κυρίαν Φασουλῆ μὲ λάφυρα νὰ τρέξω.

Λοιπὸν σημαίαν δώστε μου ἴσθιν νὰ τὴν σηκώσω...
βαρδᾶτε, παλῆο-Βούλγαροι, βαρδᾶτε, Τουρκαλάδες,
μὲς ἰσὶν Θεσσαλονίκη μας ἐγὼ θὰ τὴν καρφώσω,
κι' ἐγὼ θὰ πάρω μοναχὰ ἐκεῖναις τῆς χιλιάδες,
ποῦ λὲν πῶς ὁ Κατσιμπαλῆς θὰ δώσῃ γιὰ μπαξίσι
εἰς ὅποιον τὴν σημαίαν μας ἐκεῖ ἴσθιν τὴν στήσῃ.

Μοῦρθε ἰσὶν τοῦ πολλαῖς φοραῖς ἀπὸ κουβαρνταλῆκι
ν' ἀρπάξω εἰς τὸ χέρι μου Ἑλληνικὴ παντιέρα,
νὰ τὸ πουλέψω μιὰ βραδρὰ γιὰ τὴν Θεσσαλονίκη
καὶ νὰ τὴν στήσῃ ἑξαφνα εἰς τὰ βουνά της πέρα.
Μὰ τώρα ὅπου ἔμαθα πῶς καὶ μπαξίσι κάνει
ὁ κύριος Κατσιμπαλῆς, κανένας δὲν μὲ πιάνει.

Ἐμπρός, καυμένε Φασουλῆ, κι' ἐσίμανε ἡ ὥρα,
δόξα καὶ πλοῦτος ἄφθονος ἐκεῖ σὲ περιμένει...
ἔ! Μιχαλάκη, τὸν παρὰ γιὰ δὸς μου ἀπὸ τώρα,
καὶ μάθε ἀπὸ σήμερα πῶς εἶναι καὶ στημένῃ.
Ἄλλ' ὅμως, σὲ παρακαλῶ, πρὶν σ' ἀποχαιρετήσω,
ὁδήγησέ με πῶς καὶ ποῦ καὶ πότε νὰ τὴν στήσω;

Ἄν εἴμποροῦσε κάτι τί κι' ἡ Φασουλῆ νὰ κάνῃ,
νὰ καταφλέξῃ ἑξαφνα δὲς Τούρκικαις φεργάδες,
νὰ μοιρασθοῦμε καὶ οἱ δὲς τῆς δόξης τὸ στεφάνι,
καθὼς καὶ τοῦ Κατσιμπαλῆ τῆς ἑκατὸ χιλιάδες,
νὰ πάρω τὰ μισὰ ἐγὼ καὶ τὰ μισὰ ἐκεῖνη,
μωρὲ τί φέστικα ἤθελε, μὰ τὸ σταυρό, νὰ γίνῃ!

Καὶ ἄμα ἔξω βγαίνωμε κι' οἱ δὲς ἀλαμπρατσέτα,
ἀπάνω ἰσὶν κεφάλι μας ἀπὸ παντοῦ νὰ ρίχνουν
μοσκιαῖς, χαρτονομίσματα, γαζέταις καὶ κουφέτα,
καὶ ὅλοι μὲ τὸ δάκτυλο ἰσὶν δρόμο νὰ μᾶς δείχνουν.
Νὰ λένε «νά! ὁ Ἡρακλῆς μετὰ τῆς Μπουμπουλίνας»,
καὶ νὰ μᾶς βλέπουν χάσκοντες ὁ τάδες καὶ ὁ δεῖνας.

Ὁ δόξα περιπόθητος, καὶ σεῖς τοῦ κόσμου πλοῦτη,
ὦ δάφναι Ναπολέοντος καὶ Ρότσχιλδ κολονάτα,
γιὰ σᾶς καὶ μόνο χόνομαι καὶ μέσα ἰσὶν μαροῦτι
κι' ἀνθρωποφάγων ἀψηφῶ αἰμοχαρῆ φουσατά.
Αὐτὴν τὴν ἀφανῆ ζωὴν τὴν ἐβαρύνθην πλέον,
θέλω νὰ γίνω καὶ Ροτσχιλδ καὶ μέγας Ναπολέον.

Ἐμπρός, καυμένε Φασουλῆ, καὶ οὐ ν' ἀνδραγαθήσης,
κι' ἡ ἀνθηρὰ νεότης σου σὺν ἀστραπῇ διαβαίνει,
ἔμπρός σημαίαν γαλανὴν ἰσὶν Ὀλυμπο νὰ στήσης,
κι' ὁ κύριος Κατσιμπαλῆς μὲ τὸ πουγγὶ προσμένει.
Ἐμπρός, καυμένε Φασουλῆ, γιὰ τὴν Θεσσαλονίκη,
κι' ἡ πλοῦσιος ἢ τίποτα, ἢ θάνατος ἢ νίκη!

Μιὰ μεγάλη μας ἰδέα
κι' εἰδοποίησις σπουδαία.

Ἐπειδὴ πολλοὶ γυρεύουν καὶ ζητοῦν καλὰ καὶ σώνει
τοῦ Ρωμηοῦ νὰ εἶναι πάντα τακτικοὶ συνδρομηταί,
ἐπειδὴ καὶ ὁ Ρωμηὸς μας ἂν καὶ κάποτε θυμῶνῃ,
κανενὸς Ρωμηοῦ χατῆρι δὲν ἔχασε ποτέ,
ἐπειδὴ καὶ τοῦτος κρίνει πῶς ἰσὶν τσέπη του συμφέρει
νὰ διαβάξεται κι' ἀπ' ὅσους κατοικοῦν ἰσὶν ἔξω μέρη.

Διὰ ταῦτα καὶ δι' ἄλλα σκεφθεῖς μόνος κατ' αὐτάς,
συζητήσας δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ μὲ νοῦν ἐμπορικόν,
ἀπεφάσισα νὰ κάμω ἰσὶν ἑξῆς συνδρομητὰς
μοναχὰ ἰσὶν Ἐπαρχίας καὶ ἰσὶν Ἐξωτερικόν.
Οὕτω πῶς κι' ἐγὼ πιστεύω μιὰ γιὰ πάντα νὰ γλυτώσω
ἀπὸ γράμματα καὶ κάρταϊς καὶ σκοτούραις κάθε τόσο.

Δεκαπέντε φράγκα βάζω συνδρομὴ τὸν κάθε χρόνο
γιὰ τοὺς Ἑλληνας ἐκεῖνους ὅπου ζοῦν εἰς ἕνα μέρη,
διὰ δὲ τὰς Ἐπαρχίας φράγκα δώδεκα καὶ μόνο...
πρὸ φτηνὰ πιστεύετε με ἰσὶν πουγγὶ μου δὲν συμφέρει.
Κι' ἂν ξυγίσσετε τὰ μούτρα καὶ σουφρώσετε τὰ φρούδια,
θὰ μοῦ κάμετε τὴ χάρι νὰ μ' ἀφήσετε ἰσὶν ἴδια.

Συνεπῶς τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἀναγγέλλω
πῶς καθεὶς τὴν συνδρομὴν του θὰ πληρώνῃ ἔμπροστά,
ἐπειδὴ κανένας Ἑλλῆν πατριώτης μου δὲν θέλω
οὔτε ὥρα μιὰ πεντάρα κι' εἰς ἐμένα νὰ χρωστᾷ.
Ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ὄρους μόνον τὰς ἀρχὰς μου παραίτῳ,
εἰδ' ἄλλοιῶς τὰ γράμματά σας ἰσὶν σκουπίδια θὰ πετῶ.

Σύστασις καπνοῦ,
νέου καὶ τερνοῦ.

Ὅποιος θεριακλῆς γυρεύει καπνὸ πρῶτης γιὰ ραχάτι,
θαῦρῃ ἰσὶν Καπνοπωλεῖον Περικλέους Μενιδιάτη,
κάτω τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ γνωστοῦ τῆς Μασσαλίας
κι' εἰς τὸν δρόμον τοῦ Αἰόλου... ταῦτα χάριν ποιικιλίας.

Ρωμηοῦ Ἡμερολόγιον,
χωρὶς Μαρτυρολόγιον.

Ἀκόμη λίγα ἔμειναν κι' ἐλάτε ν' ἀγοράσετε...
χωρὶς πολλὰ σᾶς βεβαιῶ πῶς θὰ διασκεδάσετε.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἰσὶν τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ὅπου τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμαϊς τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιο φαρμακεῖον,

Καφενὲ τῶν «Ἐδ Φρονούντων» — νύκτα ἰσὶν μερὰ συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσοις,
μ' οὐρητήρια, σαντοῦρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαϊδεῖρια.